

మగడు నవనాగరికశిఖామణి. లలిత సనాతనధర్మాచలంబిని.

“విగ్రహారాధన, రకరకముల దేవుళ్లు మనకున్నవి గాని దొరలకు, తురకలకు ఉన్నవా? ఒక్కడినే నమ్మినవారే మనస్సు చెదరదు కాని శివుడని, విష్ణువని, బ్రహ్మని, రాముడని, కృష్ణుడని, పైగా పదిఅవ తారముల వేర్వేరు దేవతలు, ఇదీగాక లక్ష్మీ, సరస్వతి, పార్వతి, కాలి, దేవి మొదలగు స్త్రీదైవములు యీలా ఇన్ని దేవుళ్లను కొలిస్తే మనస్సు దేనిమీద నిలుస్తుంది? మీపూజలకు, నోములకు ఆగ్రములేదు. కొబ్బరికాయకు ముక్కుచెవులుపెట్టి వరలక్ష్మి అని పూజ. పసుపుతో ముద్దచేసి గణపతి అని పూజ. చెట్టొకటి పాతి పోలకమ్మ అని పూజ. ఇలాంటి వెరివెరిచేతలచేతనే ఆ ఇంగ్లీషువాళ్ళు మనలనిచూచి మన పురాణములవర్తిత్వము విని చేతకాని వారమని, మూర్ఖులమని, తలతోకలేని కథలు నమ్ముతామని, రావణాసురునికి పదితలలు, శతకంఠరావణునికి నూరుతలలు, కార్తవీర్యార్జునునకు, బాణాసురునకు వెయ్యేసి చేతులని అట్టిరూపము లుద్భవించుట ఆనాడు, ఈనాడు, ఏనాడుకూడ అసంభవమని, మీరు వట్టిపశువులని అనుట సంభవించినది” అని లలితభర్తయగు శ్రీధరరావన్నాడు. తిరిగి అన్నాడు: “పైగా జీవరాసులందరిలోను ఆత్మస్వయాభుడై దేవుడున్నాడని హిందూధర్మముకదా? మానవసేవచేస్తే దేశసేవఅగును. అట్టి దేశసేవచే జీవయాత్రగడిపితే ముక్తిరాదా? అట్టి జడపదార్థముల పూజించి, సంవత్సరము పొడుగున కాలము వ్యర్థముగా గడుపుతే ఏమిలాభము? వ్యర్థకృత్తుము. శరీరాయాసము. మడితడి అని, పండుగనాడు తెమలక ఆలస్యభోజనములు, గురుత్వము కలిగించు ఆహారములు, వీటిచే అనారోగ్యములు ఇంతేలాభము. మొన్నటి దాకా క్రాంతిమానవంతా మంగళవారములని, శుక్రవారములని, పౌర్ణమిని, ఏకాదశిని. స్నానములు, ఒంటి పూటించి, తడిబట్టతో తంటాలుపడ్డావు. మళ్ళీ దసరా అని, దేవినవరాత్రులని, తొమ్మది రోజులు కలకారాధనచేసి దేవీపూజచేయాలని మొదలెట్టుచున్నావు. నీమూలాన్న నాకుకూడా వేళ్ళకు తిండిలేదు. ఏమీ యీబట్టతో ముట్టుకోవద్దంటావు. కాఫీ యిచ్చుటకైవా నీకు తీరకఉండదు. ఇల్లంతా గడవిడ.”

ఆమాటలకు లలితకు మహోపమొచ్చింది. “పెళ్ళయినప్పటినుండి పండుగ, పూజ అంటే మీతో తంటాలు పడుచూ యిల్లానే వేసుచున్నాను. మీమనసంత పరిపూర్ణ బాసము నాకింకాకలుగలేదు. ఆయినా నారంటాలు నేను పడుచున్నాను కాని నాతోకూడ మిమ్ముల సుపనాసముచేయమనుటలేదు. కాఫీ మానమనుటలేదు. తడిబట్టలు, మడిబట్టలు కట్టుకోమనుటలేదు. మీపనంతాముగిసిన తర్వాతనే నాపూజలు నేను చేసుకుంటున్నాను. దొరలుచూచి తురకలుచూచి నవ్వులకు నాళ్ళమతిములోఉన్నవి వాళ్లు ఆచరిస్తారు. పైగా ఏమామములేని నిర్మామస్వప్రదేశమున ఆసర్వాంతర్యామియగు పరమాత్ముని కనుగొనుటకు మన కింత భక్తిబాసము లుదయించలేదు. మహాముసులంతవారు తత్వజ్ఞానసంపాదనకై పలుకష్టములు పడుచుండగా తురకలు, దొరలు మనీదులలోను, చర్మీలలోను ప్రార్థనలు సల్పుచున్నారన్నంతమాత్రమున వారి మనస్సు భగవంతునిలోనే టసమైయున్నవా? చిత్తం శివుడుమీద, భక్తి చెప్పలమీద అన్నట్లు నమాజు చేయాలని, ప్రార్థనచేయాలని వాళ్ళు చేస్తారుకాని భక్తిభావమరుదు. మనకింకా యీకర్మలతో కొంత మూఢభక్తిక్రింద భగవత్సంబంధమైన పనులకై తంటాలుపడిన మనస్వీతరవివయమై చింతలబడదు. పూజలచే భక్తిన్ని, మడి అనుటతో ఆరోగ్యమున్ను, నోములతో స్త్రీలబద్ధకములున్ను, పురాణపఠనములతోను భజనకాలక్షేపములతోటిన్ని కిలమున్ను బాగుపడును. ఈపండుగలగురించి ముఖ్యచరిత్రములు సనాతన

ముగా ఉన్నవి. క్రమక్రమముగా మీ బోటివారిచే విస్తరించబడగా మిగతకొందరిచే విగ్రహారాధనగాను, పండుగయుత్సవములక్రిందను స్మృతిచిహ్నములుగా నిలచియున్నవి. అట్టిచే యీ దసరా పండుగ. దీనికి చాలాకారణములున్నవి. మీకింగ్లీషు గ్రంథపుకవ మేకాని మన మతగ్రంథములు కంటకసమానములు. మన రామునిచరిత్రకంటే మీకు ఏనుక్రీస్తుచరిత్ర యొక్కవ తెలుసును. అల్లాంటప్పుడు నేనేమి చెప్పగలను?" అంది.

“పోనీ, నీకు తెలుసునుకదా! ఈ దసరా పండుగను గురించి నాకు తెలియచెప్పుదూ. ఇదిగో చెప్పుటకు మరచిపోయాను. కాకినాడ మీనాన్న గారి దగ్గరనుండి మనల నిద్దరిని రమ్మని ఉత్తరం పచ్చింపె. మీవాళ్ళింట్లో నవరాత్రులు చేస్తారట. కలకత్తాలో బెంగాలీవాళ్లను చూచి మొదలుపెట్టేరు కాబోలును. త్వరగా పెట్టి వేడ సర్దుకో. కాకినాడలో గానసభలు జరుగుతాయి. పూజలు నీవు చూద్దావుకాని. ఉత్సవాలు, గానసభలు నేను చూస్తాను. ఏటేట గానకళవృద్ధిచేసే గాయకోత్సాహకరంబగు గానసభలు, శిల్పికళ వృద్ధి ఆయే వీనుగులు విచిత్రాలంకారశోభితంబుగ విగ్రహములుకట్టి దళమివనంబునవల్పు ఊరేగింపులుత్సవములు మను జుల ప్రపంచకక్షానాభివృద్ధికరములు. అవి తప్పక చూచి ఆనందించి ప్రోత్సహించవలసిన కళాభివృద్ధికరము లగు ఏర్పాటులు. ఈరాత్రియే ప్రయాణము.” అన్నాడు శ్రీధరరావు.

* * * * *

లలిత పుట్టింటికి ప్రయాణమన్న సంతోషమున త్వరగా పంటకావించి మోటారుకు సర్దుకొని సిద్ధముగా నుండెను. పదిగంటలగుసరి కిరువురు భోజనములు కావించి, పదికోజుల వజ్రు తిరిగిరారు గనుక ఇల్లంతా సర్దుకొని, వీధిగుమ్మముకు తాళమువేసి బస్సు యొక్కరి. అమలాపురంలో శ్రీధరునకు తాలూకాకచేరిలో హెడ్డుగుమాస్తాపని. స్కూలు ఫైనలు చదివేడు. సంపూర్ణపాశ్చాత్యవ్యాపాహాశీక్షితుడైనాడు. స్నేహాపరణముచేత కాకినాడపట్టణపుష్టిల ఆయినా లలిత మతపుపట్టుదలలు కఠిర ఆచారవ్యవహారములున్న కుటుంబములోని బిడ్డ. ఏగూటిచిలుక కాపలుకులుకదా? తండ్రివలన చిన్నతనమునుండి పురాణచరిత్రలు వినియున్నది. జాతీయవిద్యలందు నిపుణుతి. ఉభయభాషాప్రవీణురాలు. అట్టిభార్యకు నాగరికాగ్రేసరుడగు భర్తను నడవలలో కలత లనేకములు.

వాసలు చెలిసినవి. నరిచేలు బలిసినవి. బురదనీర్లు కలకలుచేరి నిర్మలసలిలములైనవి. మబ్బులేని యెండలు. పుష్పఫలశోభితంబులగు పనములు. మేఘగర్జనములు లేక నిర్మలముగానుండునాకాసము. అందలి స్వచ్ఛసంపూర్ణకాంతల నెడచల్లుచంద్రోదయము. శరత్కాలనూచన లగపడుచున్నవి. శరత్కాలసంపూర్ణచంద్రవీణమును వర్ణించు కవులకలమునకించుగు ఋతువారంధమాయెను.

ఇట్టి ప్రకృతిశక్తివిలాసము లవలోకించుచు, దారిపోడుగున నగపడు పచ్చనిపచ్చికబయళ్ల కానందించుచు, గ్రామకాంతలు ఇండ్లకు గోడలకు నున్న పువ్వులను మట్టిపూలను పసుపుకుంతుములు య్రుద్ధులుపెట్టు పనులకులోనై ఆసులో కండిలాతిరుగుచుండుట కాశ్చర్యపడుచు సాయంకాలమునకు కాకినాడ చేరుకొనిరి.

కాకినాడలో నరసింహంగారియిల్లు గాంధీనగరములో ఉన్నది. నవరాత్రులు చేరువకొచ్చుటచే వారియిల్లు మందిరములతోడను, చిత్రవిచిత్రాదికపటములతోను, పచ్చని పందిరులతోడను, గడపల సారిద్రాకుంకుమలతోడను, మాతవ్రతతోరణములతోడను, బంధుపరివారగణములతోడను కలకలలాడుచుండెను.

కూతురు, ఆల్లుడు వచ్చేరని తెలిసి సుందరమ్మగారు సంతోషపడుచు, మగనికి కొడుకులకు చెప్పి, ఎదురొచ్చి కాళ్ల కడుగుకొన వీల్చి, అల్లునిక్షేమోచంతమడిగి, పెట్టెలవీ తమపడకగదిలో పెట్టించెను. అల్లుని మర్యాదచేసి మామగారు చావడిలో పడకకుప్పీలో నాసీనుండేసిరి. బంధుస్నేహాభివృద్ధియతో

రాత్రిభోజనములైన తర్వాత ఇష్టాగోష్టిలో, దసరాసందర్భముల ప్రస్తావనవచ్చి ఆల్లుడుమామల కీక్రింది సంఖ్యాపూ జరిగెను.

శ్రీధర రావు:— ఈ యుత్సవసంబంధవిషయముల నిండుక చెప్పి నాసంకయముల దీర్చవేడుచున్నాను.

నరసింహంగారు:— నాయనా! ఇది ఆనాదిసిద్ధాచారముగా వచ్చుచున్నది. ఈ శక్తిపూజ బహుశః కాత్తేయులమతకాలమునుండి వచ్చియుండును. పూర్వపురాణాలు వర్ణముతువుగడచి, తగినవాలావరణ సిద్ధిగల నీఆశ్వుయుజమ్మసారంభమున త్రుష్టపట్టిన కత్తికతారుల మైకిదీసి, నేనను విల్లుసాముల నేర్పరు లుగాదిద్ది కోటకంఠమును కులదేవతగా నుండు ఇష్ట దైవతమును దేవినుపాసింది, పూజాదికములచే దేవీప్రీతి కరముగ తత్సనాదులొనరించి, భేరీధంకాదివాద్యములు భోరుకొల్పి, చతురంగబలయుతులై కరితుర గాదిరూఢులై విజయాభిలాషులై దశమీదినంబున దండయాత్ర పెడలెడివారట. విజయవిష్వా దినంబుననే విజయదశమియనియు, దేవినుపాసకంబగుట దేవీపూజలనియు, పదిరాత్రులుత్సవంబగుట దసరాపండు గులనియు, శివప్రీతికరంబగుట భేతాళసంబరములు, పాండవులు తమఅస్త్రశస్త్రవిస్త్రజనమునేయ శమిక వృక్షంబుపూజించి అందు తమ ఆయుధంబులు దాచు టీకోజాననేగాన శమీపూజలు మొదలుగాగల అనేక రీతియుత్సవము లీదశదినముల జరుగును. దశదినము లాచరింపనివారు మూలపూజ మొదలుగాగల నాల్గు దినములైన చేయకమానరు. మృష్టాన్నభోజనములు, నూతనాంబరధారణములు, జనులవేడుక వెల్లువల పండుగ యిది. ఆనాదిసిద్ధాచారము లిప్పటి నాగరికాగ్రగణ్యులచే మొదలంట నాశనమొనరింపబడినవి. ఆచిష్టా ములే యిప్పటి బడిపంతుళ్లు పిల్లలచే గిలకలుపట్టించుట. నేనానాయకులు విల్లునమ్ములపాటునముచే తమ నేనను తరిబీతుచేయుసందర్భము యాచనాకార్యముక్రింద దిగినది. కార్యకార్యములు తమాషాయుత్సవముల క్రిందను; గజతురగపదాతిచతురంగబలములు గడ్డిపినుగులు, కర్రబొమ్మలు వాహనంబులుగాచేసి యూరే గింపుటుత్సవము దండయాత్రచిష్టాముక్రిందను నిలచియున్నది. దాని పూర్వోత్తరము లెరిగిన మన కీనన రాత్రు లవశ్యాచరణీయము.

అల్లు డంతయు విసెను. సంకయవిచ్చేదితప్పాదయుడై శ్రీధరుడంతయు గ్రహించి, తన నాగరికాభి ప్రాయముల నానాడే విసర్జించి, మామగారు మొదలెట్టిన పూజలందుపాలుకొని తనభార్య ఆశ్చర్యపడునటుల యుపవాసపూజాక్రియ లొనరించుమండెను. శ్రీధరుని క్రొత్తబస్మతు బావమరదులు, అత్తమామలు, ముఖ్య ముగా లలిత వింతపడి ఆనందించిరి.

ఒకప్రక్క దేవీభాగవతము, ఒకచోట వారికథ, ఒకమూల పురాణశ్రవణములతో ఉదయాస్తమయ ములు లలితాసపాసనామములతో, వేదఘోషతో, దశదినంబు లత్యంతమోదంబున బ్రహ్మాండముగా దసరా పండుగ నరసింహంగారియంట నిర్వర్తింపబడెను. ఇంటింట పూజలే. ఊరంత వేడుకలే. దశమిసాడు ప్రజ లెల్ల నూతనవస్త్రాలంకారులై రాత్రిజరుగు ఊరేగింపువేడుకమానునిమిత్తము వేచియుండిరి. ఇట్లుగా వారి యింట వేడుకలు ముగిసెను.

ఇక నెలపులేదని శ్రీధరుడు లలితను తీసికొని ఆత్మవారోసగిన కాసుకల గ్రహించి, నూతనాంశము లచే మేల్కొల్పబడిన ఆనందస్వాదయముతో సతీద్వితీయుడై ఏకాదశిసాటిరాత్రికి ఆమలాపురము చేరిరి. లలిత కింకను తల్లిచెంతనుండెడి అభిలాషతీరలేదు. కాని భర్తయందు ఆనురాగిణియగుటచే పతినస్వీకించెను.

ఇట్లుగా ఏదసరాపండుగ ఆసేకుమీమాచలపర్యంత మింటింట శక్త్యానుసారము భక్తిప్రదముగా నేటి కిని సాగుచున్నది. ఇక నెప్పుడును లలితవోములకు శ్రీధరుడాటంకము చెప్పడు.